

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji EBI z dnia 18 maja 2020 r., zgodnie z którą zaświadczenia lekarskie skarżącego od dnia 18 marca do dnia 18 kwietnia i od dnia 20 kwietnia do dnia 20 maja 2020 r. nie są ważne w świetle art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych;
- w razie zaistnienia takiej potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 września 2020 r. oddalającej skargę administracyjną skarżącego na decyzję początkową z dnia 18 maja 2020 r.;
- zasądzenie od EBI zadośćuczynienia za krzywdę skarżącego;
- obciążenie EBI całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych. Skarżący podnosi między innymi, że artykuł ten nie znajduje zastosowania, ponieważ w niniejszej sprawie nie istnieje żaden uzasadniony przypadek, który pozwoliłby służbie medycznej na odrzucenie przedstawionych przez niego zaświadczeń lekarskich.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, zasady proporcjonalności i nadużycia prawa. Skarżący podnosi w tym względzie, że postawa strony pozwanej jedynie pogarsza jego i tak już bardzo niestabilną sytuację zdrowotną, ponieważ poprzez odmowę ważności dwóch zaświadczeń lekarskich za okresy od dnia 18 marca do dnia 18 kwietnia i od dnia 20 kwietnia do dnia 20 maja 2020 r. oraz poprzez wystosowanie groźby postępowania dyscyplinarnego zaskarżone decyzje znacznie pogłębiają jego uogólniony stan niepokoju.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – IMG / Komisja

(Sprawa T-752/20)

(2021/C 53/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: International Management Group (IMG) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i J.-Y. de Cara)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna,
 - a w konsekwencji:
- uznanie powstania odpowiedzialności pozaumownej Komisji Europejskiej;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną stronie skarżącej, w wysokości szacowanej na 10 000 EUR miesięcznie, z zastrzeżeniem ewentualnego doprecyzowania tej kwoty, za okres od połowy grudnia 2015 r. do dnia ogłoszenia spodziewanego wyroku, oraz kwoty 2,1 mln EUR (wraz z odsetkami za zwłokę) tytułem odszkodowania za poniesioną przez nią szkodę;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi zmierzającej do naprawienia krzywdy i szkody, które zostały wyrządzone stornie skarżącej, zgodnie z jej twierdzeniami, w wyniku zachowania Komisji i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w ramach prowadzonego w stosunku do niej dochodzenia, podnosi ona następujące argumenty.

1. W odniesieniu do zawinionego zachowania OLAF strona skarżąca podnosi następujące naruszenia prawa:
 - a) Co się tyczy zakresu dochodzenia, storna skarżąca powołuje się na naruszenie art. 1 rozporządzenia nr 883/2013⁽¹⁾, art. 2 decyzji 1999/352⁽²⁾, art. 8.1 wytycznych dla pracowników OLAF-u dotyczących postępowań dochodzeniowych, a także obowiązku staranności.
 - b) Co się tyczy błędnej interpretacji pojęcia organizacji międzynarodowej, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 53 i 53d rozporządzenia nr 1605/2002⁽³⁾, art. 43 rozporządzenia nr 2342/2002⁽⁴⁾ oraz, w razie potrzeby, art. 58 rozporządzenia nr 966/2012⁽⁵⁾, jak też art. 43 rozporządzenia nr 1268/2012⁽⁶⁾. Strona skarżąca podnosi także naruszenie prawa międzynarodowego oraz naruszenie obowiązku staranności.
 - c) Co się tyczy prowadzenia dochodzenia, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 883/2013, art. 8.5 wytycznych OLAF, zasady bezstronności, zasad dotyczących postępowania dowodowego, obowiązku staranności i domniemania niewinności.
 - d) Co się tyczy treści sprawozdania, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 883/2013, zasady bezstronności, zasad dotyczących postępowania dowodowego, obowiązku staranności i domniemania niewinności.
2. Co się tyczy zawinionego zachowania OLAF i Komisji, strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na wyciek informacji, który doprowadził do opublikowania sprawozdania końcowego OLAF, Komisja i OLAF naruszyły ciężący na nich obowiązek zachowania poufności, art. 10 rozporządzenia nr 883/2013, art. 8 wytycznych OLAF i art. 339 TFUE, a także obowiązek staranności i dbałości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. 1999, L 136, s. 20).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Green Power Technologies / Komisja

(Sprawa T-753/20)

(2021/C 53/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. León González y A. Martínez Solís)